

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 41.

Vydána dne 19. května 1934.

Obsah: (91.—93.) 91. Zákon o ukládání trestu smrti a o doživotních trestech. — 92. Vyhláška o omamných prostředcích, na něž se vztahují zákony o provádění Mezinárodních opiových konvencí — 93. Vyhláška o paušalování daně z obrátu u drobných zemědělců v zemi Slovenské a Podkarpatoruské za rok 1933.

91.

Zákon ze dne 3. května 1934 o ukládání trestu smrti a o doživotních trestech.

Národní shromáždění republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Namísto trestu smrti uvedeného v zákoně uloží soud trest těžkého žaláře (káznice) doživotního nebo dočasného od patnácti do třiceti let, jsou-li polehčující okolnosti tak závažné, že by trest smrti byl nepřiměřeně přísný.

(2) Byl-li na osobách a za okolností uvedených v § 7 zákona na ochranu republiky ze dne 19. března 1923, č. 50 Sb. z. a n., spáchán zločin vraždy, může soud místo trestu smrti uložit toliko doživotní těžký žalář (káznici).

§ 2.

(1) K podmíněnému propuštění z trestu doživotního a k přeložení do přechodného trestního ústavu z trestu doživotního vyžaduje se uplynutí stejné doby jako u dočasného trestu třicetiletého.

(2) O podmíněném propuštění z trestu na svobodě, ve který byl změněn trest smrti rozhodnutím presidenta republiky, a o přeložení do přechodného trestního ústavu z takového trestu platí obecná zákonná ustanovení o podmíněném propuštění z trestu a o přeložení do přechodného trestního ústavu, ačli v rozhodnutí, jímž byl trest smrti změněn v trest na svobodě, se neustanovuje jinak.

§ 3.

(1) Byl-li obviněný uznán vinným zločinem, na který zákon stanoví trest smrti, buď v řízení před soudy porotními po závěrečných řečech stran k otázce trestu a před tím, než se porotní soudní sbor odebere k poradě o rozsudku, konáno společné tajné sedění porotního soudního sboru s porotou za přítomnosti zapisovatele a v nepřítomnosti jiných osob. V tomto sedění je každý porotce oprávněn, nikoliv však povinen, vysloviti se o tom, jaký trest by měl býti uložen obviněnému, a uvésti důvody svého mínění. Projevy porotců buďtež zapsány do poradního protokolu.

(2) Rozhodnutí o tom, jsou-li tu podmínky uložení trestu na svobodě místo trestu smrti, jakož i o výši trestu na svobodě, který by se měl uložit místo trestu smrti, náleží porotnímu soudnímu sboru samému.

§ 4.

(1) Důvodem zmatečnosti rozsudku je také, že

1. soud namísto trestu smrti uložil trest na svobodě, ačkoliv tu není tak závažných polehčujících okolností, že by trest smrti byl nepřiměřeně přísný,

2. soud namísto trestu smrti neuložil trest na svobodě, ačkoliv tu jsou tak závažné polehčující okolnosti, že by trest smrti byl nepřiměřeně přísný.

(2) O důvodech zmatečnosti uvedených v odstavci 1 platí, co ustanovují zákony o důvodu zmatečnosti uvedeném v § 281, č. 11, § 344, č. 12 býv. rak. tr. ř. a v § 385, č. 3 býv. uh. tr. ř.

§ 5.

(1) Odvoláním lze odporovati rozsudku také z toho důvodu, že trest na svobodě uložený na místě trestu smrti není přiměřený. To platí i tehdy, když v zemi Slovenské a Podkarpatoruské jde o rozsudek soudu porotního nebo soudu vrchního.

(2) O odvolání z důvodu uvedeného v odstavci 1 rozhodne nejvyšší soud, vyslechna generálního prokurátora, a to v sedění neveřejném.

(3) Bylo-li proti rozsudku podáno odvolání také z jiného důvodu, než který je uveden v odstavci 1, rozhodne nejvyšší soud také o tomto odvolání. Jde-li však v takovém případě o rozsudek krajského soudu v zemi Slovenské nebo Podkarpatoruské, rozhodne o odvolání vrchní soud.

§ 6.

Jestliže soud rozhodující o opravném prostředku podaném z důvodů, uvedených v § 4, odst. 1 nebo v § 5, odst. 1, sníží trest ve prospěch jednoho obviněného z důvodu, který prospívá také spoluobviněnému, má postupovat z úřední povinnosti tak, jakoby i tento spoluobviněný podal opravný prostředek proti výroku o trestu.

§ 7.

(1) Trest smrti nesmí býti vykonán, dokud prezident republiky nerozhodl, že odsouzenému milost neudílí.

(2) Byl-li obviněný odsouzen k trestu smrti, usnese se soud hned po prohlášení rozsudku v neveřejném sedění, vyslechna veřejného žalobce, o tom, zda doporučuje odsouzeného milosti, jakož i o tom, jaký trest by byl přiměřený, kdyby se mu jí dostalo. Byl-li rozsudek ukládající trest smrti vynesen teprve vrchním soudem, náleží činiti usnesení tomuto soudu samému po slyšení vrchního prokurátora.

(3) Protokol sepsaný o tomto sedění předloží předseda i se spisy nejvyššímu soudu, i když proti rozsudku nebyl podán opravný prostředek. Nejvyšší soud zašle spisy, když rozsudek ukládající trest smrti nabyt právní moci, ministru spravedlnosti a připojí svůj posudek, na němž se usnese v neveřejném sedění vyslechna generálního prokurátora. To se stane též, uložil-li trest smrti teprve nejvyšší soud. Ministr spravedlnosti předloží spisy se svým návrhem prezidentu republiky.

(4) Rozhodoval-li o opravném prostředku proti rozsudku ukládajícímu trest smrti také vrchní soud, připojí také tento soud svůj po-

sudek, na němž se usnese v neveřejném sedění vyslechna vrchního prokurátora.

§ 8.

Ustanovení §§ 1, 4 až 6 tohoto zákona nelze užítí v řízení před soudy stannými. Ustanovení § 7 platí v řízení před těmito soudy jen tehdy, když to bylo zároveň s prohlášením stanného práva nebo později vyhlášeno; usnesení stanného soudu budiž v takovém případě předloženo s návrhem ihned přímo ministru spravedlnosti.

§ 9.

Ustanovení tohoto zákona platí v řízení před vojenskými soudy s těmito odchylkami:

1. § 1 se nevztahuje na případy uvedené v § 309, odst. 1, č. 1 vojenského trestního řádu (zákona ze dne 5. července 1912, č. 131 ř. z., a zák. čl. XXXIII/1912);

2. výroku, jímž byl uložen trest smrti nebo jímž byl místo trestu smrti uložen trest na svobodě (§ 1 tohoto zákona a § 309, odst. 1, č. 1 voj. tr. ř.), lze čeliti, není-li dán důvod zmatečnosti uvedený v § 358, č. 11 voj. tr. ř., odvoláním, v němž lze uplatňovati důvody uvedené v § 4, odst. 1 a v § 5, odst. 1; jinak platí o tomto odvolání, co ustanovuje třetí titul devatenácté hlavy vojenského trestního řádu;

3. na místo nejvyššího soudu a generálního prokurátora nastupuje v případě § 7, odst. 3 nejvyšší vojenský soud a generální vojenský prokurátor a na místo ministra spravedlnosti (§ 7, odst. 3, § 8) ministr národní obrany.

§ 10.

(1) Zrušují se:

§§ 91 a 92 trestního zákona čl. V/1878, pokud jednají o změně trestu smrti,

§§ 10 a 16 zákona ze dne 17. října 1919, č. 562 Sb. z. a n., o podmíněném odsouzení a o podmíněném propuštění, pokud stanoví jinou dobu, jejíž uplynutí je třeba k podmíněnému propuštění z trestu doživotního a k přeložení do přechodného trestního ústavu z trestu doživotního, než tento zákon,

§ 28, odst. 4 zák. č. 50/1923 Sb. z. a n.,

§ 341 býv. rak. tr. ř., §§ 496 až 500 býv. uh. tr. ř. a § 313, § 356, odst. 3, § 375, odst. 3 a § 383 voj. tr. ř. se změnami a doplňky podle čl. V a XLVIII zákona ze dne 19. prosince 1918, č. 89 Sb. z. a n., jímž se prozatímně mění některá ustanovení vojenského trestního řádu.

(2) Ustanovení §§ 18 a 25 novely o soudech porotních zák. čl. XIII/1914 o volbě zástupců poroty a jejich účasti při vynesení rozsudku neplatí, byl-li obviněný nebo některý ze spoluobviněných uznán vinným zločinem, na který zákon stanoví trest smrti.

§ 11.

(1) Tento zákon nabude účinnosti za patnáct dnů po vyhlášení a budiž ho užito i na tresty na svobodě již vykonávané. Pokud však pro podmíněné propuštění z trestu a pro přeložení do přechodného trestního ústavu z doživotních trestů, které byly pravoplatně uloženy přede dnem účinnosti tohoto zákona, platila ustanovení mírnější, budiž užito ustanovení dosavadních.

(2) Nebylo-li ještě rozhodnuto, zda se udílí milost osobě, která přede dnem, kdy tento zákon nabude účinnosti, byla odsouzena k trestu smrti, rozhodne nejvyšší soud po právní moci rozsudku v neveřejném sedění, vyslechna generálního prokurátora a řídě se ustanovením § 1, zda a jaký trest na svobodě ukládá místo trestu smrti; neuloží-li nejvyšší soud místo trestu smrti trest na svobodě, má postupovati podle § 7, odst. 3 tohoto zákona.

(3) Zákon tento provedou ministři spravedlnosti a národní obrany.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Dérer v. r.

Bradáč v. r.

92.

Vyhláška ministerstva veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy v dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živností

ze dne 7. března 1934

o omamných prostředcích, na něž se vztahují zákony o provádění Mezinárodních opiových konvencí.

Podle zmocnění obsaženého v § 1 zákona ze dne 29. května 1923, č. 128 Sb. z. a n., o provádění Mezinárodní opiové konvence ze dne 23. ledna 1912, vyhlášené pod č. 159 Sb. z. a n. z r. 1922, a v čl. I, č. 1 zákona ze dne 13. července 1928, č. 135 Sb. z. a n., jímž se mění a částečně doplňuje zákon č. 128/1923 Sb. z. a n. a jímž se provádí Mezinárodní opiová

úmluva ze dne 19. února 1925, vyhlášená pod č. 147 Sb. z. a n. z roku 1927, vyhláší ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy, a to pokud jde o úřední dozor, v dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živností, že úřednímu dozoru a povinným záznamům, jež jest vésti v lékárnách podle výše uvedených zákonů a prováděcích nařízení ze dne 18. června 1925, č. 147 Sb. z. a n., a ze dne 14. března 1929, č. 37 Sb. z. a n., podrobují se dále acetyldihydrocodeinon nebo acetylodemethyldihydrothebain (jehož soli je acedikon — název to chráněný —), dihydromorfin (jehož soli je paramorfan — název to chráněný —), jejich estery a soli kterékoliv z těchto látek a jejich esterů, N-oxymorfin (genomorfin — název to chráněný —), sloučeniny N-oxymorfinové, jakož i ostatní sloučeniny morfinu o dusíku pětimocném, thebian, ethery morfinu jako benzyl-morfin a jejich soli, z nichž o methylmorfinu (kodein) a ethylmorfinu a jejich solech není třeba vésti záznamy v lékárnách; dále všechny přípravky obsahující estery morfinu, eukodal, dicodid nebo di-laudid a soli těchto látek.

Dr. Spina v. r.

93.

**Vyhláška ministra financí
ze dne 12. května 1934**

o paušalování daně z obratu u drobných zemědělců v zemi Slovenské a Podkarpatoruské za rok 1933.

Podle § 19, odst. 8 zákona o dani z obratu a dani přepychové ze dne 21. prosince 1923, č. 268 Sb. z. a n., ve znění zákonů ze dne 16. prosince 1926, č. 246 Sb. z. a n., ze dne 19. prosince 1930, č. 138 Sb. z. a n., a ze dne 28. dubna 1932, č. 56 Sb. z. a n., ustanovuji v dohodě s ministrem zemědělství:

(1) Ustanovení vyhlášky ministra financí ze dne 23. července 1932, č. 126 Sb. z. a n., o paušalování daně z obratu u drobných zemědělců v zemi Slovenské a Podkarpatoruské za rok 1931 (i s tabulkou, k této vyhlášce připojenou), platí obdobně i pro paušalování daně z obratu u drobných zemědělců v zemi Slovenské a Podkarpatoruské za rok 1933 s těmito odchylkami:

1. Místo lhůty do 15. srpna 1932 v odstavci 2 vyhlášky č. 126/1932 Sb. z. a n. platí lhůta do 15. června 1934.